

7 ข้อเรียกร้องจากยูนิเซฟ สำหรับการเลือกตั้งในประเทศไทย

#ใช้สิทธิลงคะแนนเพื่อเด็กทุกคน

สารบัญ

บทนำ	3
ประเด็นที่ 1 บริการดูแลเด็กที่มีคุณภาพในราคาเข้าถึงได้สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีทุกคน	4
ประเด็นที่ 2 พลิกโฉมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กให้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21	5
ประเด็นที่ 3 เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดถ้วนหน้า	6
ประเด็นที่ 4 พัฒนาศักยภาพของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (NEET)	7
ประเด็นที่ 5 บริการที่ครอบคลุมสำหรับเด็กพิการ	8
ประเด็นที่ 6 เสริมสร้างความปลอดภัยในโลกออนไลน์สำหรับเด็ก	9
ประเด็นที่ 7 เพิ่มการลงทุนในการพัฒนากำลังคนด้านสังคมสงเคราะห์	10
รายละเอียดการติดต่อ	11

บทนำ

ในเวลาอีกไม่นาน ประชาชนไทยกำลังจะได้ใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง เพื่อประเทศไทยที่ดีกว่าสำหรับคนทุกวัยทั้งในวันนี้และวันหน้า และเป็นประเทศไทยที่ทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จ

การเลือกตั้งที่กำลังจะมาถึงคือโอกาสสำคัญของประเทศไทยที่จะกำหนดวิสัยทัศน์สำหรับอนาคตที่เจริญรุ่งเรืองและเท่าเทียม ในขณะที่เด็กไทยจำนวน 13.7 ล้านคน¹ ยังไม่มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง จึงเป็นหน้าที่ของพวกเราที่จะทำให้วิสัยทัศน์ดังกล่าวมีเด็กเป็นศูนย์กลาง เพราะอนาคตที่เจริญรุ่งเรืองขึ้นอยู่กับการลงทุนในวันนี้ และอนาคตที่เจริญรุ่งเรือง หมายถึง การไม่มีเด็กคนใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

เด็กจำนวน 13.7 ล้านคน ต้องได้รับโอกาสที่เท่าเทียมในการมีชีวิตที่มีความสุขและมีสุขภาพดี และสามารถพัฒนาตัวเองได้เต็มศักยภาพ วันนี้เรามีโอกาสที่จะทำให้เรื่องดังกล่าวให้สำเร็จ เราจะต้องไม่ปล่อยให้โอกาสนี้ผ่านไป

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับเด็กมาโดยตลอด เมื่อ 31 ปีที่แล้ว รัฐบาลไทยได้ร่วมลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและประกาศความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก ดังนั้น จึงเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนที่จะทำตามสัญญาดังกล่าว เพราะเด็กทุกคนมีสิทธิที่จะมีวัยเด็กที่มีความสุข มีสุขภาพแข็งแรง ได้รับการพัฒนา ได้รับการปกป้องคุ้มครอง และมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา ไม่ว่าจะพวกเขาจะเป็นใครหรือมาจากไหน

การเป็นสังคมผู้สูงอายุทำให้ประเทศไทยต้องลงทุนมากขึ้นกับเด็กและเยาวชน อัตราการพึ่งพิงของประเทศไทยจะเพิ่มขึ้นจากไม่ถึงร้อยละ 20 ในปี 2560 สร้างเป็นมากกว่าร้อยละ 50 ภายในปี 2588 ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องลงทุนในการพัฒนาทุนมนุษย์ด้วยการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเดินทางไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

แม้ความก้าวหน้าที่ผ่านมาเป็นสิ่งน่าภาคภูมิใจเพราะทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันทำสิ่งมากมายสำหรับเด็ก แต่ยังมีสิ่งที่ต้องดำเนินการต่อไป เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสที่เท่าเทียมในชีวิต เติบโต และประสบความสำเร็จในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ

วันนี้ ยูนิเซฟขอเรียกร้องให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกคนแสดงความมุ่งมั่นใน 7 ประเด็นที่ระบุในเอกสารฉบับนี้ เพราะทุกคนมีบทบาทและหน้าที่ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ยั่งยืนและเท่าเทียมยิ่งขึ้นสำหรับเด็กทุกคนในประเทศไทย

คยองซอน คิม

ผู้อำนวยการองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย

ประเด็นที่ 1

บริการดูแลเด็กที่มีคุณภาพในราคาเข้าถึงได้สำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปีทุกคน

ประเทศไทยได้ลงทุนอย่างมากในด้านการศึกษาระดับปฐมวัย² โดยร้อยละ 86 ของเด็กอายุ 3-4 ปี ได้รับการศึกษาระดับปฐมวัยไม่รูปแบบใดก็รูปแบบหนึ่ง³ อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องว่างเกี่ยวกับการบริการดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ทั้งในด้านการเข้าถึง ราคา และคุณภาพ แม้ความต้องการบริการดูแลเด็กจะสูงขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากผู้หญิงเข้าสู่ตลาดแรงงานมากขึ้น แต่ครอบครัวส่วนใหญ่กำลังประสบปัญหาในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพในราคาประหยัด⁴

ปัจจุบัน เด็กอายุ 0-4 ปี เกือบ 1 ใน 5 คน ในประเทศไทยไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ซึ่งต้องโยกย้ายถิ่นฐานไปทำงานทำในเขตเมือง โดยภาระการเลี้ยงดูมักตกเป็นของปู่ย่าตายาย การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ยิ่งทำให้สถานการณ์ดังกล่าวรุนแรงขึ้น โดยผู้ปกครองจำนวนมากต้องรับภาระทั้งในการเลี้ยงดูบุตรและการทำงานหาเลี้ยงชีพ ซึ่งภาระส่วนใหญ่มักตกอยู่กับผู้หญิง การสำรวจล่าสุดพบว่าร้อยละ 17 ของผู้หญิงที่ไม่ได้ทำงานระบุว่า สาเหตุที่ไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากต้องเลี้ยงดูบุตร⁵

บริการดูแลเด็กในประเทศไทยยังมีจำกัดและไม่ทั่วถึง อีกทั้งมีความซับซ้อน โดยมีบริการทั้งในลักษณะทางการและไม่เป็นทางการ ทั้งที่เป็นของภาครัฐและของภาคเอกชน มีระดับคุณภาพและขีดความสามารถของบุคลากรที่หลากหลาย และอาจมีราคาที่เข้าถึงไม่ได้ ช่องว่างของบริการดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี ยังคงเป็นตัวเลือกสำหรับเด็ก ผู้หญิง และครอบครัวจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มด้อยโอกาส⁶

ช่วงขวบปีแรก ๆ ของชีวิตคือช่วงเวลาแห่งพัฒนาการที่รวดเร็วและต่อเนื่องซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของความสำเร็จในอนาคตของเด็ก การขยายการเข้าถึงบริการดูแลเด็กที่มีคุณภาพจะช่วยสนับสนุนโอกาสการทำงานและผลิตภาพของผู้หญิง และความเป็นอยู่ที่ดีของครอบครัว ซึ่งส่งผลดีต่อผลผลิตของธุรกิจและการเติบโตของเศรษฐกิจในภาพรวม⁷ การศึกษาพบว่า ทุก 1 ดอลลาร์สหรัฐที่ใช้ในโครงการพัฒนาเด็กปฐมวัยจะทำให้เกิดประโยชน์คิดเป็นมูลค่า 6-17 ดอลลาร์สหรัฐ โดยประโยชน์ที่เกิดขึ้นจะสูงกว่าในกลุ่มเด็กที่ขาดโอกาส

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- เพิ่มการลงทุนเพื่อขยายเข้าถึงและยกระดับการออกแบบและการจัดบริการการดูแลเด็กในประเทศไทย เพื่อให้ครอบครัวกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงบริการดูแลเด็กที่มีคุณภาพในราคาเข้าถึงได้
- ยกระดับคุณภาพของบุคลากรที่ให้บริการดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี โดยการจัดจ้างผู้ดูแลเด็กที่มีคุณภาพด้วยการให้ค่าตอบแทนที่เหมาะสม
- กำหนดนโยบายให้มีการสนับสนุนการเลี้ยงดูบุตรเพิ่มเติมแก่ครอบครัวในกลุ่มเปราะบางในบริบทต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงครอบครัวที่ปู่ย่าตายายและญาติเป็นผู้ดูแลเด็ก เพื่อช่วยบรรเทาภาระทางการเงิน พร้อมทั้งให้พวกเขาได้เข้าถึงข้อมูล มีความตระหนักรู้ และได้รับการสนับสนุนทางสังคมและความช่วยเหลือในการดูแลเด็กที่ตรงกับความต้องการ

ประเด็นที่ 2

พลิกโฉมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กให้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

ในประเทศไทย เด็กส่วนใหญ่เข้าถึงการศึกษาระดับพื้นฐานซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ โดยเด็กที่เข้าโรงเรียนเมื่ออายุครบ 4 ปี จะสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลา 12.7 ปี หรือก่อนอายุครบ 18 ปี อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกลับเหมือนกับเด็กได้เรียนเพียง 8.7 ปี ซึ่งสะท้อนให้เห็นการเรียนรู้ที่ยังขาดประสิทธิภาพ⁷ โดยเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 2-3 เกือบ 6 ใน 10 คน ยังขาดทักษะในการอ่าน⁹ และผลการประเมิน PISA ยังพบว่า เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นของประเทศไทยมีปัญหาในด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์¹⁰ ปัจจุบัน เยาวชนรู้สึกว่าการหากพวกเขาจะประสบความสำเร็จในการทำงาน พวกเขาต้องการการศึกษาและการฝึกอบรมทักษะมากกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้ การขาดแคลนผู้มีความสามารถและทักษะ รวมทั้งระบบการศึกษาและการฝึกอบรมที่ขาดประสิทธิภาพยังเป็นความท้าทายสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการเติบโตและขีดความสามารถในการแข่งขันในอนาคตของประเทศไทย¹¹

วิสัยทัศน์ของประเทศไทยที่มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจฐานความรู้เป็นเรื่องน่าชื่นชม¹² อย่างไรก็ตาม การเดินทางปฏิรูปการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว¹³ การพัฒนาระบบการศึกษาที่สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนมีพื้นฐานการเรียนรู้ที่เข้มแข็ง มีทักษะในการแก้ปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ และมีความฉลาดรู้ด้านดิจิทัลที่จำเป็นต่อการทำงานและการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน คือกุญแจสำคัญในการพัฒนาทุนมนุษย์ที่ยั่งยืน โดยทั่วโลก โอกาสการมีงานทำจะเพิ่มขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

ประเทศไทยต้องเร่งใช้วิกฤตเป็นโอกาสจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ให้เป็นการพลิกฟื้นอย่างเข้มแข็งกว่าเดิม และจัดลำดับความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาเพื่อให้หลักสูตรการศึกษานำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและเข้าถึงได้ อีกทั้งยังต้องก้าวข้ามข้อจำกัดด้านงบประมาณและการนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษา เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้และเปลี่ยนผ่านไปสู่โลกแห่งการทำงานและการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การสำรวจเสียง

ของวัยรุ่นและเยาวชน พบว่า⁸

- เยาวชนไม่ถึงครึ่งคิดว่า พวกเขาสามารถหางานทำได้ง่ายและได้ทำงานที่ต้องการเมื่อสำเร็จการศึกษา
- **ไม่ถึงร้อยละ 40** ของเยาวชนเชื่อว่า หลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันมีความสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน
- **เพียงร้อยละ 36** ของเยาวชนที่มีประสบการณ์การเรียนรู้แบบออนไลน์ในโรงเรียนพบว่า การเรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- **เร่งปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาที่เน้นการพัฒนาสมรรถนะ** ส่งเสริมความเป็นเอกภาพและความสอดคล้องกันระหว่างหลักสูตรการศึกษา การประเมินผล และการฝึกอบรมบุคลากรครู เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนสู่การพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21
- **จัดสรรบุคลากรและงบประมาณที่เพียงพอ** เพื่อให้มีการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียนที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม โดยมีอุปกรณ์สำหรับนักเรียนแต่ละคน และมีสื่อดิจิทัลเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ

ประเด็นที่ 3

เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดถ้วนหน้า

เด็กทุกคนต้องได้รับโอกาสที่เท่าเทียมในชีวิตและได้รับการปกป้องคุ้มครองจากความยากจนและวิกฤตต่าง ๆ ในด้านเศรษฐกิจและสังคม ผลการศึกษาพบว่า การจัดสรรงบประมาณร้อยละ 1 ของ GDP เพื่อสวัสดิการเด็กแบบถ้วนหน้าจะทำให้ความยากจนในเด็กลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20¹⁴ ในประเทศไทย โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ซึ่งเป็นการสนับสนุนแบบให้เปล่า ถือเป็นสวัสดิการสำหรับเด็กประเภทหนึ่ง ซึ่งได้มีการขยายกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปีไปเมื่อปี 2562 อย่างไรก็ตาม โครงการดังกล่าวก็ยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึง โดยเข้าถึงเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี ได้เพียงร้อยละ 56 หรือประมาณ 2.3 ล้านคนเท่านั้น¹⁵

โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเป็นการให้เงินอุดหนุนเดือนละ 600 บาทต่อเด็กหนึ่งคนในครอบครัวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่ำกว่า 100,000 บาทต่อปี อย่างไรก็ตาม เงินจำนวนนี้ไม่มีการปรับมาตั้งแต่ปี 2559 ซึ่งปัจจุบันไม่เพียงพออีกต่อไปสำหรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการเลี้ยงดูเด็ก¹⁶ ข้อมูลพบว่า ร้อยละ 40 ของแม่ที่ได้รับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดระบุว่า ไม่ได้ทำงานในระหว่างตั้งครรภ์¹⁷ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า หญิงตั้งครรภ์มักจะมีฐานะยากจน ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของเด็กโดยตรง ในปี 2565 กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่า ร้อยละ 9.5 ของเด็กไทยมีน้ำหนักแรกเกิดน้อยกว่า 2.5 กิโลกรัม ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐาน¹⁸

เมื่อปี 2563 คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมีมติเห็นชอบข้อเสนอให้ขยายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดให้เป็นแบบถ้วนหน้าเพื่อครอบคลุมเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปีทุกคน อย่างไรก็ตาม ข้อเสนอดังกล่าวยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

การที่ประเทศไทยกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องสร้างหลักประกันให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสที่เท่าเทียมในชีวิตและได้รับการพัฒนาให้สามารถมีส่วนร่วมสนับสนุนการพัฒนาและการเติบโตของประเทศในอนาคต

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- ขยายโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดให้ครอบคลุมเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปีทุกคน โดยไม่มีการกำหนดเกณฑ์รายได้ขั้นต่ำของครอบครัว
- จำนวนเงินอุดหนุนควรสอดคล้องกับค่าใช้จ่ายที่แท้จริงในการเลี้ยงดูเด็กของประชากรในกลุ่มรายได้ปานกลาง โดยอาจกำหนดเป็นสัดส่วนของค่าใช้จ่ายดังกล่าว เช่น ร้อยละ 80 ของค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กของประชากรในกลุ่มรายได้ปานกลาง
- ขยายสวัสดิการสำหรับเด็กให้แก่หญิงตั้งครรภ์ทุกคน ไม่ว่าจะมียางานทำหรือไม่ โดยรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณ

ประเด็นที่ 4

พัฒนาศักยภาพของเยาวชนที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (NEET)

ในประเทศไทย เยาวชนอายุ 15-24 ปี กว่า 1.4 ล้านคน (หรือเกือบร้อยละ 15)¹⁹ ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การทำงาน หรือการฝึกอบรม (NEET) โดยร้อยละ 70 ของเยาวชนกลุ่มนี้เป็นผู้หญิง ส่วนใหญ่ออกจากโรงเรียนกลางคัน เนื่องจากตั้งครคร์ หรือต้องเลี้ยงดูบุตร²⁰ เยาวชนในกลุ่ม NEET มีความหลากหลาย แต่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 68) ขาดแรงจูงใจและไม่ต้องการพัฒนาทักษะหรือทำงาน²¹ ทั้งนี้ มีปัจจัยเสี่ยงหลากหลายที่ทำให้เยาวชนตกอยู่ในกลุ่ม NEET เช่น เพศชาติพันธุ์ ศาสนา สุขภาพ ความพิการ ระดับการศึกษา สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่ยากจน เป็นต้น²² ปัญหาหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งพัฒนาทักษะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานก็เป็นอีกอุปสรรคหนึ่งที่สำคัญ นอกจากนี้ บริการจัดหางานและส่งเสริมอาชีพของภาครัฐก็ยังไม่เป็นที่น่าดึงดูดใจสำหรับเยาวชน เนื่องจากขาดการแนะแนวที่เพียงพอเกี่ยวกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นสำหรับการทำงานในระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ เช่น ความรู้ด้านดิจิทัล ทักษะสีเขียว (Green skills) การคิดเชิงวิพากษ์ เป็นต้น

ด้วยความที่เป็นสังคมผู้สูงอายุซึ่งมีอัตราการเกิดลดลงเรื่อย ๆ ประเทศไทยจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวของเยาวชน โดยเฉพาะเยาวชนในกลุ่ม NEET เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างยั่งยืน

การสำรวจเสียง ของวัยรุ่นและเยาวชน พบว่า⁸

- **ร้อยละ 36** ของผู้ตอบแบบสอบถามสังเกตเห็นการเพิ่มขึ้นของจำนวนเยาวชนในกลุ่ม NEET ในชุมชนของตน เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19
- **ต่อคำถามว่า ผู้ใหญ่ในสังคมไทยรับฟังเด็กเพียงใด โดยมีระดับคะแนน 1-10 (10 คือรับฟังมากที่สุด) ร้อยละ 60** ของผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนต่ำกว่า 5
- ในด้านการเข้าถึงบริการต่าง ๆ **ร้อยละ 21** ของเยาวชนเชื่อว่ามีความท้าทายในการเข้าถึงบริการสุขภาพ **ร้อยละ 48** ไม่แน่ใจว่าจะไปรับการสนับสนุนด้านสุขภาพจิตได้ที่ใด และ **ร้อยละ 22.5** ไม่รู้ว่าจะไปรับบริการสุขภาพจิตได้ที่ไหน

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- **จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จในระดับตำบลทั่วประเทศเพื่อให้บริการที่ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการเฉพาะของเยาวชนในกลุ่ม NEET และกลุ่มเปราะบาง** รวมถึงให้คำปรึกษาเกี่ยวกับบริการและการสนับสนุนทางการเงินจากภาครัฐ การปฏิสัมพันธ์กับเยาวชนที่มีความเสี่ยงจะออกจากโรงเรียนกลางคัน และการเข้าถึงแหล่งเงินอุดหนุนต่าง ๆ สำหรับเยาวชนในกลุ่มเปราะบาง

ประเด็นที่ 5

บริการที่ครอบคลุมสำหรับเด็กพิการ

ในประเทศไทย มีเด็กพิการประมาณ 139,000 คน โดยส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวยากจน แต่มีเพียงแค่ส่วนหนึ่งที่เข้าถึงความช่วยเหลือสำหรับคนพิการจากภาครัฐ การสำรวจ²³ พบว่า คนพิการจำนวนมากเข้าไม่ถึงสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ เนื่องจากการกำหนดเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิที่ค่อนข้างแคบและการขาดกระบวนการส่งต่อที่ครอบคลุม นอกจากนี้ ยังพบว่า เบี้ยความพิการในปัจจุบันสามารถรองรับค่าใช้จ่ายในการดำรงชีวิตของคนพิการที่เป็นผู้ใหญ่ได้เพียงร้อยละ 20 และที่เป็นเด็กได้เพียงร้อยละ 25²⁴ เท่านั้น

นอกจากนี้ เด็กพิการยังเข้าไม่ถึงโอกาสด้านการศึกษา โดยการสำรวจความพิการเมื่อปี 2560 พบว่า ประมาณร้อยละ 38 ของเด็กพิการไม่ได้เรียนหนังสือ²⁵ โดยปัจจัยบางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อเด็กพิการ ได้แก่ สภาพแวดล้อมด้านการศึกษาที่เด็กพิการเข้าไม่ถึง และการไม่สามารถแบกรับค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้²⁶

เด็กในสถานสงเคราะห์จำนวนมากเป็นเด็กพิการ อย่างไรก็ตาม สถานสงเคราะห์อาจไม่ได้เป็นสถานที่ที่ดีที่สุดสำหรับการดูแลและสนับสนุนเด็กพิการ นอกจากนี้ เด็กในสถานสงเคราะห์มักเกิดความรู้สึกผูกพันกับผู้ดูแลซึ่งมักเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตสังคมของเด็ก ดังนั้น เด็กพิการจึงควรได้รับการเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมของครอบครัวมากกว่า เช่น การให้การดูแลโดยชุมชนมีส่วนร่วม และการมีครอบครัวอุปถัมภ์ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาได้รับการดูแลและเอาใจใส่มากกว่าและเกิดความรู้สึกผูกพันกับผู้ดูแลได้

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- ใช้ตัวแบบชีวจิตสังคม (biopsychosocial) และการทำหน้าที่ทางสังคม (functional) ในการประเมินความพิการและสิทธิที่จะได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
- เพิ่มจำนวนเบี้ยความพิการให้เพียงพอและสามารถช่วยเหลือคนพิการได้จริง โดยจำแนกกลุ่มผู้มีสิทธิเพื่อให้สามารถปรับจำนวนเบี้ยความพิการให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของกลุ่มคนพิการที่แตกต่างกันได้
- สร้างหลักประกันให้การศึกษาครอบคลุมและสามารถเข้าถึงได้โดยเด็กพิการโดยมีการสนับสนุนอย่างเป็นระบบและเพียงพอ ทั้งในด้านบุคลากร หลักสูตร โครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์การเรียน อุปกรณ์ดิจิทัล และอุปกรณ์ช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้เด็กพิการไม่ออกจากโรงเรียนกลางคันและยกระดับผลการเรียนรู้ เพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
- ส่งเสริมให้เด็กพิการได้รับการดูแลโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนแทนสถานสงเคราะห์ การดูแลโดยชุมชนเป็นการให้การสนับสนุนและบริการแก่เด็กและครอบครัวโดยชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่าและมีโอกาสมากกว่าในการประสานให้บริการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อพัฒนาการและสุขภาพของเด็ก

ประเด็นที่ 6

เสริมสร้างความปลอดภัยในโลกออนไลน์สำหรับเด็ก

ปัจจุบัน เด็กในประเทศไทยใช้เวลาค่อนข้างมากในโลกดิจิทัล โดยร้อยละ 94 ของเด็กอายุ 12-17 ปี ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อวัน²⁷ รายงาน Disrupting Harm in Thailand²⁸ ระบุว่า ร้อยละ 9 ของเด็กถูกแสวงประโยชน์ทางเพศแบบออนไลน์ ขณะที่ร้อยละ 8 ถูกกดดันจากเพื่อนให้ผลิตและส่งต่อสื่อทางเพศ นอกจากนี้ เกือบร้อยละ 26 ของเด็กอายุ 9-18 ปีในประเทศไทย ระบุว่า ได้ผลิตรูปภาพหรือสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศของตัวเอง²⁹ ซึ่งมักถูกใช้เพื่อการกลั่นแกล้งและการแสวงประโยชน์ทางเพศแบบออนไลน์ และเกือบร้อยละ 47 ของเด็กในประเทศไทยไม่รู้ว่าจะเข้าถึงบริการและขอรับความช่วยเหลือจากที่ใดหากพวกเขาหรือเพื่อนถูกคุกคามหรือล่วงละเมิดทางเพศ³⁰ ขณะที่ร้อยละ 82 ของเจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์และตำรวจระบุว่า ปริมาณการแจ้งความหรือการร้องเรียนที่มีไม่มากเกิดจากการที่ผู้ดูแลขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงของการล่วงละเมิดและแสวงประโยชน์ทางเพศแบบออนไลน์³¹ โดยมีเด็กเพียงร้อยละ 1-3 เท่านั้นที่แจ้งความการละเมิดและการแสวงประโยชน์ทางเพศกับตำรวจ

ปัจจุบัน มีความริเริ่มมากมายโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้อินเทอร์เน็ตมีความปลอดภัยสำหรับเด็ก แต่ยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ และขอบเขตยังไม่กว้างขวางเพียงพอ อีกทั้งยังขาดความเป็นเอกภาพทั้งในเชิงกลยุทธ์และการสื่อสาร นอกจากนี้ ภายใต้กรอบกฎหมายในปัจจุบัน การละเมิดและแสวงประโยชน์ทางเพศบางรูปแบบยังไม่ใช้ความผิดอาญา

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- พลักดันให้ยุทธศาสตร์การคุ้มครองเด็กแห่งชาติ พ.ศ. 2566 -2570 ครอบคลุมทุกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องและคุ้มครองเด็กในประเทศไทย โดยจำเป็นต้องมีการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ
- แก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายพิเศษ เพื่อให้การละเมิดและการแสวงประโยชน์ทางเพศจากเด็กแบบออนไลน์ในทุกรูปแบบ ซึ่งรวมถึงการล่อลวง การข่มขู่ การกลั่นแกล้ง เป็นความผิดอาญา
- ส่งเสริมให้ภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทด้านเทคโนโลยี มีบทบาทในการส่งเสริมความปลอดภัยด้านดิจิทัลสำหรับเด็กและเยาวชนในประเทศไทย

ประเด็นที่ 7

เพิ่มการลงทุนในการพัฒนากำลังคนด้านสังคมสงเคราะห์

ประเทศไทยมีจำนวนนักสังคมสงเคราะห์น้อยที่สุดในภูมิภาค โดยมีเพียง 4 คน ต่อประชากร 100,000 คน ขณะที่จีน กัมพูชา มาเลเซีย และเวียดนามมีจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ 17, 23, 21 และ 16 คน ต่อประชากร 100,000 คน ตามลำดับ³² นอกจากนี้ ยังมีเพียงไม่กี่คนที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นเกี่ยวกับเด็ก อีกทั้งยังไม่มีระบบหรือโครงสร้างที่ชัดเจนในการสรรหา รักษา หรือส่งเสริมความก้าวหน้าทางอาชีพแก่ผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมที่ทำงานด้านเด็ก ปัจจุบัน นักสังคมสงเคราะห์ส่วนใหญ่ประจำอยู่ในสำนักงานระดับจังหวัด และมีน้อยมากที่ประจำอยู่ในระดับอำเภอและตำบล ซึ่งเป็นข้อจำกัดสำหรับเด็กในการเข้าถึงบริการที่เหมาะสม ทั้งนี้ งบประมาณที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้รับการจัดสรรสำหรับการจัดจ้างและการบริหารจัดการผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมมีน้อยมาก ขณะที่กระทรวงสาธารณสุขได้รับงบประมาณด้านบุคลากรมากกว่ากระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ถึง 30 เท่า³³ นอกจากนี้ งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดสรรสำหรับการว่าจ้างนักสังคมสงเคราะห์ก็มีจำกัดเช่นกัน โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียง 305 แห่ง จากทั้งหมด 7,848 แห่ง ที่มีตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์³⁴

ในปี 2563 ประเทศไทยมีนักสังคมสงเคราะห์คิดเป็นสัดส่วน 1 คนต่อเด็ก 25,107 คน หากเราต้องการเพิ่มสัดส่วนดังกล่าวเป็น 1:2,000 จะต้องมีการเพิ่มเจ้าหน้าที่อีก 6,666 คน ทั่วประเทศ ซึ่งต้องใช้งบประมาณ 839,880,000 บาท หรือ 0.8 พันล้านบาทต่อปี³⁵ การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมดังกล่าวจะช่วยลดมูลค่าความเสียหายที่เกิดจากการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสูงถึงร้อยละ 3.4 ของ GDP หรือ 15.7 ล้านล้านบาทต่อปี³⁶ ทั้งนี้ จำนวนผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมที่เพิ่มขึ้นยังสามารถสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายการคุ้มครองทางสังคม โดยมีหลักฐานยืนยันว่า การเพิ่มงบประมาณเพื่อการคุ้มครองทางสังคมที่ร้อยละ 1 ของ GDP จะทำให้เกิดผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจ้อยละ 0.7 – 1.9 อีกทั้งยังเป็นการลงทุนระยะยาวเพื่อลดความยากจนหลากหลายมิติ³⁷ จึงเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

นอกจากการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม ยังต้องมีโครงสร้างสำหรับการพัฒนาศักยภาพของเจ้าหน้าที่คุ้มครองเด็กและพัฒนาอัตรากำลังของผู้ปฏิบัติงานด้านสังคมด้วย ซึ่งสามารถดำเนินการได้หลายแนวทาง ทั้งการเพิ่มตำแหน่งเจ้าหน้าที่ การจัดจ้างให้องค์กรภาคประชาสังคมดำเนินการแทน และการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากอาสาสมัคร ทั้งนี้ การมีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมในทุกระดับ จะทำให้เด็กและครอบครัวกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงการจัดการรายกรณีและบริการที่ตอบสนองความต้องการ เพื่อไม่ให้มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

ข้อเรียกร้องของยูนิเซฟ:

- เพิ่มจำนวนนักสังคมสงเคราะห์ให้มีสัดส่วน 1 คนต่อเด็ก 2,000 คน โดยควรมีนักสังคมสงเคราะห์อย่างน้อย 1 คน ในแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในระดับตำบลและจังหวัด เพื่อให้บริการเกี่ยวกับเด็กและครอบครัว
- จัดสรรทรัพยากรเพิ่มขึ้นสำหรับการเพิ่มจำนวนผู้ปฏิบัติงานด้านสังคม และการพัฒนากำลังคนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยงบประมาณ 839,880,000 บาทต่อปี ประเทศไทยจะสามารถประหยัดงบประมาณได้ 15.7 ล้านล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าความเสียหายที่เกิดจากการเลี้ยงดูเด็กที่ไม่เหมาะสมในแต่ละปี

รายละเอียดการติดต่อ

หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อ

- สื่อมวลชน โปรดติดต่อ ภัณฑุรา กิณะพันธ์ Communication Officer ยูนิเซฟ ประเทศไทย (nkeenapan@unicef.org)
- ต้องการทราบข้อมูลเป็นภาษาไทย โปรดติดต่อสำนักงานยูนิเซฟประจำประเทศไทย (thailandao@unicef.org)
- ต้องการทราบข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ โปรดติดต่อ Yoonhee Jeong (yojeong@unicef.org)

- 1 เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ข้อมูลจาก https://data.unicef.org/resources/data_explorer/unicef_f?ag=UNICEF&df=DM&ver=1.0&dq=THA.DM_POP_U18...&startPeriod=2022&endPeriod=2022
- 2 ความพยายามดังกล่าวเป็นไปตามความมุ่งมั่นของไทยที่จะบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 4.2 ซึ่งระบุให้ “สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา” ล่าสุด คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเด็กปฐมวัยได้เสนอมติการ “3 เร่ง 3 ลด 3 เพิ่ม” เพื่อฟื้นฟูพัฒนาการเด็กหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งรวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย ครอบครัว และชุมชน เพื่อสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นในชีวิตของเด็กในประเทศไทย
- 3 <https://www.unicef.org/thailand/reports/thailand-multiple-indicator-cluster-survey-2019>
- 4 การสำรวจในกรุงเทพฯ เมื่อปี 2562 พบว่า มากกว่าร้อยละ 20 ของเด็กอายุ 0-5 ปี ซึ่งส่วนใหญ่มาจากครอบครัวแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานและกลุ่มเปราะบาง เข้าไม่ถึงบริการดูแลเด็ก เนื่องจากการขาดบริการที่มีคุณภาพในราคาที่เข้าถึงได้ ทั้งนี้ บริการดูแลเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี มีทั้งของภาครัฐและเอกชน โดยบริการของภาคเอกชนมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง
- 5 UNICEF High Frequency Rapid Survey
- 6 Devercelli, A. and Beaton-Day, F. 2020. Better Jobs and Brighter Futures: Investing in Childcare to Build Human Capital. Washington DC. World Bank. <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/35062>
- 7 World Bank. 2020. Human Capital Country Brief - Thailand. Washington DC. World Bank. Available at: <https://thedocs.worldbank.org/en/doc/7c9b64c34a883378194a026e4e247-0140022022/related/HCI-AM22-THA.pdf>
- 8 การสำรวจ “สถานการณ์ปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย ปี 2565” คือความร่วมมือระหว่างสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย กรมกิจการเด็กและเยาวชน และยูนิเซฟ เพื่อศึกษาปัญหาของเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งรวมถึงผลกระทบที่พวกเขาได้รับจากวิกฤตโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การสำรวจดังกล่าวเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำรายงานสำหรับการหารือของสภาเด็กและเยาวชนในระดับภูมิภาคและระดับประเทศเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการยกระดับชีวิตของเด็กและเยาวชนในประเทศ เพื่อนำเสนอต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานรัฐบาล ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคส่วนต่าง ๆ การสำรวจดังกล่าวเป็นการสำรวจแบบออนไลน์ระหว่างวันที่ 22 กรกฎาคม - 2 กันยายน 2565 โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย กรมกิจการเด็กและเยาวชน ยูนิเซฟ และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเยาวชนอายุ 10-25 ปี รวม 55,641 คน จาก 77 จังหวัด ร่วมตอบแบบสอบถาม
- 9 <https://www.unicef.org/thailand/reports/thailand-multiple-indicator-cluster-survey-2019>
- 10 <https://documents1.worldbank.org/curated/en/629491593349736808/pdf/Thailand-PISA-2018-Brief.pdf>
- 11 <https://documents1.worldbank.org/curated/en/468721645451588595/pdf/Creating-Markets-in-Thailand-Rebooting-Productivity-for-Resilient-Growth.pdf>
- 12 เป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ซึ่งมีการนำไปปฏิบัติโดยผ่านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และนโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งล้วนสะท้อนให้เห็นโอกาสและข้อจำกัดของระบบการศึกษาในประเทศไทย ล่าสุด ในการประชุม Transforming Education Summit เมื่อปี 2565 ประเทศไทยได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ระบบการศึกษา โดยจะให้ความสำคัญกับการเร่งฟื้นฟูการศึกษาซึ่งได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 การเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการศึกษากับตลาดแรงงาน การทบทวนการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา การยกระดับคุณภาพการพัฒนาบุคลากรครู และการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
- 13 <https://asean.org/wp-content/uploads/2021/08/OECD-IPR-Thailand-2021.pdf>
- 14 ODI/UNICEF (2020) Universal child benefits: policy issues and options. London: Overseas Development Institute and New York: UNICEF.

- 15 การประเมินผลกระทบโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดเมื่อปี 2561 พบว่า ประมาณร้อยละ 30 ของเด็กที่มีสิทธิไม่สามารถเข้าถึงโครงการดังกล่าวได้ โปรดดู Thailand Development Research Institute (TDRI) and Economic Policy Research Institute (EPRI) (2019). Thailand Child Support Grant (CSG) Impact Assessment Endline Report. UNICEF. เข้าถึงได้ที่ <https://www.unicef.org/thailand/reports/thailand-child-support-grant-csg-impact-assessment-endline-report>
- 16 การศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทยและยูนิเซฟเพื่อทบทวนจำนวนเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด (2565) ยังไม่ได้เผยแพร่
- 17 Thailand Development Research Institute (TDRI) and Economic Policy Research Institute (EPRI) (2019). Thailand Child Support Grant (CSG) Impact Assessment Endline Report. UNICEF. เข้าถึงได้ที่ <https://www.unicef.org/thailand/reports/thailand-child-support-grant-csg-impact-assessment-endline-report>
- 18 กระทรวงสาธารณสุข สืบค้นได้ที่ <https://dashboard.anamai.moph.go.th/dashboard/lbwr?year=2020>
- 19 International Labour Organization. (2021c). Young persons not in employment and education (NEET). ILO Brief, 16.
- 20 Thailand Development Research Institute. (2020). Tap the young to save greying society. เข้าถึงได้ที่ <https://tdri.or.th/en/2020/02/tap-the-young-to-save-greying-society/>
- 21 United Nations Children’s Fund & College of Population Studies, Social Research Institute, Chula Unisearch. (2022). In-depth Research on Youth Not in Employment, Education or Training (NEET). Bangkok: UNICEF. อยู่ระหว่างจัดเตรียมต้นฉบับ
- 22 Thailand Development Research Institute. (2020). Youth Employability Scoping Study. เข้าถึงได้ที่ <https://www.unicef.org/thailand/media/4771/file/Youth%20Employability%20Scoping%20Study.pdf>
- 23 UNICEF and Thammasat University (2029). Policy Implementation Analysis of the Disability Grant in Thailand. Bangkok.
- 24 UNICEF and Thailand Research Institute. Thailand’s Disability Grant: Analysis of Adequacy and Needs for a Tiered Benefit System. Bangkok. ยังไม่ได้เผยแพร่
- 25 สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560). การสำรวจความพิการ พ.ศ. 2560.
- 26 UNICEF and Thailand Development Research Institute. Services for Children with Disabilities in Thailand: Situation, Challenges, and Ways forward. ยังไม่ได้เผยแพร่
- 27 องค์การเอ็คแพท องค์การตำรวจสากล และองค์การยูนิเซฟ (พ.ศ. 2565). Disrupting Harm in Thailand: หลักฐานการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์. พันธมิตรระดับโลกเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก รายงานภาษาอังกฤษ สรุปภาษาอังกฤษ รายงานภาษาไทย สรุปภาษาไทย
- 28 เพิ่งอ้าง
- 29 Internet Foundation for the Development of Thailand (2022). Child Online Protection Guidelines 3.0.
- 30 เพิ่งอ้าง
- 31 องค์การเอ็คแพท องค์การตำรวจสากล และองค์การยูนิเซฟ (พ.ศ. 2565). Disrupting Harm in Thailand: หลักฐานการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์. พันธมิตรระดับโลกเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็ก รายงานภาษาอังกฤษ สรุปภาษาอังกฤษ รายงานภาษาไทย สรุปภาษาไทย
- 32 The Social Service Workforce in the East Asia and Pacific Region: Multi-country Review. October 2019. เข้าถึงได้ที่ <https://www.unicef.org/eap/media/4561/file/workforce.pdf>
- 33 งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2558
- 34 รายงานการประชุมคณะทำงานของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเพื่อจัดตั้งตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2565
- 35 ตามข้อแนะนำที่ระบุใน <https://www.unicef.org/media/133416/file/PROPOSED%20GUIDANCE%20ON%20DEVELOPING%20MINIMUM%20SOCIAL%20SERVICE%20WORKFORCE%20RATIOS.pdf>
- 36 UNICEF (2015). Estimating the Economic Burden of Violence Against Children in East Asia and Pacific.
- 37 International Trade Union Confederation (2021). ‘Investments in Social Protection and Their Impacts on Economic Growth’. ITUC. April 2021 เข้าถึงได้ที่ <https://www.ituc-csi.org/investments-in-social-protection>

CONTACT US

UNICEF Thailand
19 Phra Atit Road
Pranakorn, Bangkok 10200
Thailand

Telephone: +66 2 356 9499
Fax: +66 2 281 6032
Email: thailandao@unicef.org

Facebook: facebook.com/unicefthailand
Twitter: twitter.com/unicef_thailand
IG: @UNICEF_Thailand
LINE: UNICEF Thailand
Youtube: youtube.com/unicefthailand
Website: www.unicef.or.th

To donate

Phone: +66 2 356 9299
Fax: +66 2 356 9229
Email: psfirbangkok@unicef.org